

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Новотний Володимир Йосипович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV, згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Новотний В.Й. вважає, що внаслідок застосування Верховним Судом оспорюваних положень Кодексу порушено його право на касаційне оскарження рішень суду першої та апеляційної інстанцій, тобто неправомірно обмежено його право на судовий захист, гарантоване пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України; порушені також його права, гарантовані статтями 3, 8, 22, 55, 64 Конституції України.